

ஓம்

தச்சத்

பாப்பிரஹ்மணேநமஃ.

ஸ்ரீ ஐகதீச பட்டாசாரியர் அவர்கள்

சம்ஸ்கிருதத்தில் திருவாய் மலர்ந்தருளிய

தர்க்காமிர்தம்.



இது:

ஸ்ரீ கோவிலூர் மடாலயாதிபதியாய் வீற்றிருந்த

திருக்கள ராண்டவ ரென்னும்

ஸ்ரீ வீரசேகர ஞானதேசிகர் பாதசேகரராகிய

ஸ்ரீ சுப்பையசுவாமிக ளவர்களால்

தமிழில் வசனவடிவமாக மொழிபெயர்க்கப் பட்டு,



சென்னை

ஹிந்து தியலாஜிகல் ஹைஸ்கூல்

தமிழ்ப் பண்டிதர்

கோர். வடிவேலுசெட்டியார் அவர்களாலும்,

மங்கலம் - சண்முகமுதலியார் அவர்களாலும்,



சென்னை, கோமளேசுவரன் பேட்டை,

ச ச ச தா ந ந்த அ ச் சி ய ந்தி ரா சா லையி ல்

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

1913.

உ

கடவுள்துணை.

தர்க்காமிர்தம்.

கணபதிவணக்கம்.

சங்கர னுமையரு னோங்கு னிணைமலர்
தங்கியென் னகமதி லீங்கு து. த்ருமே.

குருவணக்கம்.

ஐய மேதுமி றருக்கநல் லமிழ்தினை யமரர்
துய்ய வாணியி னின்றெழிற் சுத்தமாந் தமிழிற்
செய்ய யாதொரு குறைவுறு தருண்மிகச் செயவே
செய்ய வீரநற் சேகரன் றிருவடி தொழுவாம்.

திருமால்வணக்கம்.

நிகிலரும் பணிய விரும்பிய தருளு நிலைய னாதி
யா மமர, ரகவிருத் திகள தனைத்தையு மெதன்கண்
ணவித்தைய தழிந்திட வமைப்பர், பகுபவப் பயத்தை
யொழியொரு விதையாய்ப் பரமமா மரிபத மரையை,
யகமரை யதனி னிறுவிரல் லுவமை யறுதர்க்க வமிர்
தமீ தறைவாம்.



நூல்.

“அரே! மயித்திரேயி! ஆத்மா பார்க்கத்தக்கது, கேட்கத்தக்கது, கருதத்தக்கது, தியானிக்கத்தக்கது” என்று சுருதி கேட்கப்படுகின்றது.

இதன்பொருள் முழுட்சுவால் ஆத்மா பார்க்கத்தக்கதென்பது; முழுட்சுவிற்ரு ஆத்மதரிசனம் இஷ்ட சாதன மென்னுமளவு. ஆத்மதரிசன வுபாயம் யாது என்பதில் ‘கேட்கத்தக்கது’ முதலியன கூறப்படுகின்றன.

அவ்வர்த்தக்கிரமத்தால் சத்தக்கிரமம் நீக்கப்படுகின்றது * ; அக்னி ஹோத்திரம் ஜுஹோதி (அக்னி ஹோத்திரஞ் செய்கின்றான்), அடிசிலடுகின்றான் என்றொருடக்கத்தனபோல். எனவே சிரவண, மநந, நிதித் யாசனங்கள் தத்துவஞான ஜனக (காரண)ங்களென்று கூறப்பட்டன.

* காரியத்திற்குக் காரணத்தின் பின்னிருக்குந் தன்மை யுண்மையின்.

ஈண்டுச் சுருதியாற் செய்யப்பட்ட சிவணத்திற்கு
மநநத்தின்கண் அதிகாரம்; மநநமும் ஆத்மாவிற்கு
இதர பின்னத் தன்மையானே அநுமானம் * ; அது
வும் பேதப்பிரதியோகி இதர ஞானசாத்தியம் † . அவ்
வாறாயின், இதர மென்பது யாதென்னு மாசங்கையை
யொழித்தற் பொருட்டுப் பதார்த்த நிருபணஞ் செய்
யப்படுகின்றது.

பதார்த்தம்.

சங்கிரகமாகப் பதார்த்தம் இருவகைத்து ‡ ; பாவ
மும் அபாவமு மென.

* ஆன்மா, இதரங்களினின்றும் பேதிக்கின்றது; ஆன்
மத்தன்மை யுடைமையின்; யாது இதரங்களினின்றும் பேதிக்க
வில்லையோ அஃது ஆன்மத்தன்மை யுடையதன்று; எங்ங
னம்? கடமுதலியன; இஃ தங்ஙனமன்று.

† அபாவ வுணர்ச்சியில் பிரதியோகி ஞானத்திற்கு
ஏதுத்தன்மை யுண்மையால் என்பது பாவம் (தாற்பர்யம்).

‡ உள்விபாகத்தோடு கூடிய உபாதி யிரண்டன்
விசிஷ்டம்.

பாவபதாரீர்த்தம்.



திரவிய குண கர்ம சாமாநிய விசேஷ சமவாய
பேதத்தால் பாவம் அறுவகைத்து. அவற்றுள், திரவி
யத்துவ, குணத்துவ, கர்மத்துவங்கள் ஜாதிகள் * ;
சாமாநியத்துவாதி உபாதிகள்.

1. திரவிய நிருபணம்.

பிருதிவி, அப்பு, தேயு, வாயு, ஆகாசம், காலம்,
திக்கு, ஆத்மா, மனம் எனத் திரவியம் ஒன்பது வகை
த்து.

ஆகாசத்துவ, காலத்துவ, திக்குத்துவங்கள்
உபாதிகள் † . ஏனையவை ஜாதிகள்.



* சம்யோக விபாக சமவாயி காரணத்துவாவச்சேதகத்
தன்மையானே திரவ்யத்வமும், குணபத சக்யத்வாவச்சேதகத்
தன்மையானே குணத்வமும், அலைகின்றது என்னுமநுகதப்
(தொடர்ந்த) பிரத்யக்ஷ விஷயத்தன்மையானே கர்மத்வமும்
சித்தமாம்.

† உபாதிகள் - அகண்ட தருமங்கள்.

i. குணசிரயப் பிரக்கிரியை.

(1) அவற்றுள், பிருதீவியின்கண் உருவம், இர சம், கந்தம், பரிசம், சங்கை, பரிமாணம், வேற்றுமை, சையோகம், விபாகம், பரத்துவம், அபரத்துவம், குருத் துவம், திரவத்துவம், சம்ஸ்காரம் எனப் பதினான்கு குணங்களுள்.

(2) அப்புவிற் கு அப்பதினான்கு குணங்களுள்ளே யே கந்தத்தை விடுத்துச் சினைகத்தைச் சேர்க்கப் பதினான்கு குணங்களுள்.

(3) தேயுவிற் கு உருவம், பரிசம், சங்கை, பரிமா ணம், வேற்றுமை, சையோகம், விபாகம், பரத்துவம், அபரத்துவம், திரவத்துவம், சம்ஸ்காரமெனப் பதி னொரு குணங்களுள்.

(4) வாயுவிற் குப் பரிசம், சங்கை, பரிமாணம், வேற் றுமை, சையோகம், விபாகம், பரத்துவம், அபரத் துவம், சம்ஸ்காரமென ஒன்பது குணங்களுள்.

(5) ஆகாசத்திற்குச் சப்தம், சங்கை, பரிமாணம், வேற்றுமை, சையோகம், விபாக மென ஆறு குணங்க ளுள்.

(6) & (7) காலத்திற்கும் திக்கிற்கும் சங்கை, பரிமாணம், வேற்றுமை, சையோகம், விபாக மென ஐந்து குணங்களுள்.

(8) ஆத்மாவிற்குச் சங்கை, பரிமாணம், வேற்றுமை, சையோகம், விபாகம், புத்தி, சுகம், துக்கம், இச்சை, துவேஷம், பிரயத்னம், தர்மம், அதர்மம், சம்ஸ்கார மெனப் பதினான்கு குணங்களுள்.

(9) மனத்திற்குச் சங்கை, பரிமாணம், வேற்றுமை, சையோகம், விபாகம், பரத்துவம், அபரத்துவம், சம்ஸ்கார மென எட்டுக் குணங்களுள்.

ஈசுவரனுக்கு ஞானம், இச்சை, முயற்சி, சங்கையாதி (சங்கை, பரிமாணம், வேற்றுமை, சையோகம், விபாகம்) ஐந்து, ஆக எட்டுக் குணங்களுள்.

“வாயுவிற்குக் குணம் ஒன்பது ; தேயுவிற்குக் குணம் பதினொன்று; அப்பு, பிருதிவி, ஆன்மா இம்மூன்றற்குங் குணம் தனித்தனி பதினான்கு; திக்கிற்குங் காலத்திற்கும் ஐந்தைந்து; ஆகாசத்தி லாறே; மகேசுவரனிடத்து எட்டு ; மனத்திற்கு மவ்வாறே (8)” என்று கூறப்பட்டிருக்கின்றது..

ii. திரவிய விபாகம்.

அவற்றுள், பிருதிவி, அப்பு, தேயு, வாயு என்னும் நான்கும் இருவகையன; பரமாணு, சாவயவமென.

ஆகாசம், காலம், திக்கு, ஆன்மா என்னும் நான்கும் விபுவடிவங்கள்.

மனம் பரமாணு வடிவம்.

அவற்றுள், சாவயவங்கள் அரித்தியம் ; ஏனையவை ரித்தியம்.

சாவயவங்களும் சரீர இந்திரிய விடய வேறுபாட்டால் மூவகையாம்.

I. மாதுடசரீரம் பார்த்திபம் (பிருதிவிகாரியம்); ஜலீய (ஜலகாரிய) சரீரம் வருணலோகத்திற் பிரசித்தம்; தைஜச (தேயுகாரிய) சரீரம் ஆதித்தியலோகத்திற் (பிரசித்தம்); வாயவீய (வாயுகாரிய) சரீரம் வாயுலோகத்திற் பிரசித்தம்.

II. கிராணேந்திரியம் பார்த்திபம்; இரசனேந்திரியம் ஜலீயம் ; சட்சுவீந்திரியம் தைஜசம்; துவக்கீந்திரியம் வாயவீயம் ; சுரோத்திரேந்திரியம் கர்ண சஷ்குலியவச்சின்ன (செவித்துளையிலுள்ள) ஆகாசப்பிரதேசம்.

இவ்வைந்தும் புறவிந்திரியங்கள் ; மனம் அகவிந்திரியம். அதனால் இந்திரியங்கள் ஆறும்.

III. விஷயங்கள் சப்தாதி வடிவத்தாற் பிரசித்தம்.



iii. ஆத்ம விபாகம்.

ஆத்மா ஜீவாத்மா, பரமாத்மாவென இருவகைத்து.

அவற்றுள், ஜீவாத்மா சரீரந்தோறும் பின்னம் (வேறு); பந்தமோட்ச யோக்கியம்.

பரமாத்மா ஈசுவரன்.



iv. பிரத்தியட்ச அப்பிரத்தியட்சத் திரவியம்.

பரமாணு துவியணுகங்கள் அப்பிரத்தியட்சம்.

எவற்றின்கண் மகத்துவ வற்பூதவுருவ மிருக்கின்றனவோ அந்தப் பிருதிவி அப்பு தேயுக்கள் பிரத்தியட்சங்கள்.

ஆத்மாவும் பிரத்தியட்சம் *.

* பிரத்யக்ஷங்கள் = பாகியேந்திரிய ஜன்ய லௌகிகப் பிரத்யக்ஷ விஷயங்கள். பிரத்யக்ஷம் = மானதப் பிரத்யக்ஷம்; மானதப் பிரத்யக்ஷ நிருபித லௌகிக விஷயத் தன்மைக் காஸ்ரயம் என்பது பொருள்.

வாயு, ஆகாசம், காலம், திக்கு, மனம் என்பன அப்பிரத்தியட்சங்கள்.

பாகியத் திரவியப் பிரத்தியட்சத்தைக் குறித்து மகத்துவத்தோடு கூடிய உற்பூத வருவத்தை யுடைய தார் தன்மை பிரயோசகம் * (ஏது).



V. திரவியோற்பத்திப் பிரக்கிரியை.

அவற்றுள், காரணமுடையதற்கே உற்பத்தியுண்டு. அந்நியதாசித்த † நியத பூர்வவர்த்தி காரணம்; அத் தன்மை காரணத்தன்மை.

அக்காரணம் சமவாயி, அசமவாயி, நிமித்தம் என மூவகைத்து.

I. எதன்கண் சமவேதித்துக் காரியந் தோன்றும் அது சமவாயிகாரணம் ; எங்ஙனம் ? துவியணுகத்திற் குப் பரமாணு; கடத்திற்குக் கபாலம்.

* மகத்வம், பரமாணு துவியணுகங்களின் நிவாரணத் தின் பொருட்டும், உற்பூதத்வம் கிராணுதி நிவாரணத்தின் பொருட்டும், ரூபவத்வம் வாயுநிவாரணத்தின் பொருட்டும்.

† அந்நியதாசித்தம்-பிறிதோரற்றூற் பெறப்படாதது.

II. சமவாயி காரணத்திற் சம்பந்தமுடைய காரணம் அசமவாயிகாரணம் ; எங்ஙனம் ? துவியணுகத்திற்குப் * பரமாணுத்துவய சையோகம்; கடரூபத்திற்குக் கபாலரூபம்.

III. இவ்விரண்டினும் வேறாயகாரணம் நிமித்தகாரணம். எங்ஙனம்? துவியணுகத்தில் ஈசுவரன், கடத்தில் தண்டம் (நிமித்தகாரணமாம்).

இம்முக்காரணங்களும் பாவகாரியத்திற்கே(யுண்டு).

அவற்றுள், திரவியமே சமவாயிகாரணம்.

திரவியத்தில் குணம், குணத்தில் குணமுங் கர்மமும் † அசமவாயி காரணமாம்.



vi. சாதாரண காரணங்கள்.

காரியமாத்திரத்தைக் குறித்து ஈசுவரனும், அவனது ஞானம், இச்சை, பிரயத்தினங்களும், பிராக

* பரமாணுத்துவய-இரண்டுபரமாணுக்களின்.

† குணம்—அவயவ சம்யோகாதி; குணத்தில், காரியத்தினது குணமாகிய சுக்ல ரூபாதியில்; குணம், சமவாயி காரணத்தினது குணமாகிய சுக்ல ரூபாதி; கருமம், கிரியை சம்யோக விபாகங்களினது அசமவாயி காரணம் என்பது பொருள்.

பாவம், காலம், திக்கு, அதிர்ஷ்டங்களும் ஆகிய + எட்
டும் சாதாரண காரணங்களாம்.

ஆண்டுப் பரமாணுத்துவய சையோகத்தினால்
துவியணுகமுண்டாகின்றது. சமயுக்தமான(சையோகத்
தைபுடைய) துவியணுகத் திரயத்தால் திரியணுக முண்
டாகின்றது.

இவ்வாறே சதுரணுகாதி கபாலபரியந்தம். கபா
லத்துவய சமயோகத்தினுற் கடமுண்டாகிறது. கட
மோ அந்தியாவயவி (ஈற்றவயவமுடையது).



vii. திரவியப்பிரமாணப் பிரக்கிரியை.

திரவியத்திற் பிரமாணங் கூறப்படுகின்றது.

பிரத்தியட்சத் திரவியத்தின்கண் பிரத்தியட்சமே
பிரமாணம் ; அதீந்திரியத்தின்கண் அநுமானம். அது
பட்ச ஹேது சாத்திய திருஷ்டாந்த ஞானசாத்தியம்.
விசேஷமாக மேற்கூறப்படும்.

பரமாணு துவியணுகங்கட் கருமான மெங்ஙனம்?
திரிசிரேணு (திரியணுகம்) சாவயவத் திரவியத்தால்

+ பிரதிபந்தகாபாவத்தைச் சேர்த்து ஒன்ப தென்பாரு
முளர்.

ஆக்கப்பட்டது; பகிரிந்திரியத்தா லறியப்படுந் திரவியத்தன்மையால்; யாது பகிரிந்திரியத்தா லறியப்படுந் திரவியம் அது சாவயவத் திரவியத்தா லாக்கப்பட்டது; கடம் போல்.

ஈண்டுத் திரிசிரேணு பட்சம்; சாவயவத் திரவியத்தா லாக்கப்படுந் தன்மை சாத்தியம்; பகிரிந்திரியத்தா லறியப்படுந் திரவியத் தன்மையா லென்பது ஹேது * ; கடம் திருட்டாந்தம்.

இதனால் துவியனுக்கும் பரமானுவும் பெறப்பட்டன.

ஆகாயமும் வாயுவும் முறையே சப்தத்தா லும் பரிசுத்தா லும் அநுமிக்கப்படுவன.

சப்தம் திரவியாசிரயம்; குணத்தன்மையால்; கடரூபம் போல்.

* மனத்திற்கு விஷயமான ஆத்மாவின்கண் வியபிசார நிவாரணத்தின் பொருட்டுப் பாகிய பதமும், ரூபத்வாதிகளில் வியபிசார நிவாரணத்தின் பொருட்டுத் திரவியபதமும் கூறப்பட்டன.

இதனால் அந்நிய திரவிய * பாதத்தால் † சப்தாசிரயத் தன்மையானே ஆகாசம் சித்திக்கின்றது ‡.

பிருதிவியாதி மூன்றன்கண் § அவிர்த்தியான இப்பரிசம் திரவியாசிரிதம்; குணத்தன்மையால் என்னுமதுமானத்தால் திரவியாந்தர பாதத்தால் ஸ்பரிசாசிரயத் தன்மையானே வாயு சித்திக்கின்றது.

காலத்திற் பிரமாண மெங்ஙனம்?

பரத்துவாபரத்துவங்கள் ¶ காலிகம் §§ தைசிகம் என இருவகை. பரத்துவோற்பத்தியும் 0 பகுதரமாகிய சூரியனது கிரியாவிசிஷ்டசரீர ஞானத்தால்; அபரத்துவோற்பத்தியும் § சொற்பதரமாகிய சூரியனது கிரியாவிசிஷ்ட சரீரஞானத்தா லுண்டாமென்க.

அந்தப் பரத்துவம் ஜேஷ்டத் தன்மை; அபரத்துவம் கணிஷ்டத் தன்மை.

* பாதம்-விலக்குதல். † சப்தாசிரயம்-சப்தத்திற்குப் பற்றுக்கோடு. ‡ அன்னியத்தில் அசம்பவத்தால் பரிசேஷத்தாற் சித்தியாம். § அவிர்த்தி - இராமை. ¶ காலிகம்-காலசம்பந்த முடையது. §§ தைசிகம்-தேச (இட)சம்பந்த முடையது. 0 பகுதரம்-மிகுதி. § சொற்பதரம்-குறைவு.

அவ்வநுமான மெங்ஙனம்?

பரத்துவ ‡ ஜனகமாகிய பகுதர சூரியக்கிரியா விசிஷ்ட (கூடிய) சரீரஞானமாகிய இது * பரம்பரா சம்பந்த டி கடக சாபேட்சம்; சாட்சாத்சம்பந்த மில்லாமையோடு விசிஷ்டஞானத் தன்மை யுண்மையின்; சிகப்பு வல (படிக) மென்னும் ஞானம்போல்.

பரம்பரா சம்பந்தமும் † சுவ (தனது) சமவாயி சம்பயுக்த சம்யோகமாம்.

அதனால், சம்பந்த கடககாலம் சித்திக்கின்றது.

அற்றாயின், (அது) பூதபௌஷ்ய . வர்த்தமான பேதத்தால் அனேகத் தன்மையதாதலின் ஏகத்துவ மென்ப தெவ்வாறெனின்,

‡ ஜனகம்-உண்டுபண்ணுவது.

* சரீரத்தை விசேஷ்யமாகவுடைய திருதி (தினமுதலிய) ரூபரவிக்கிரியா விசிஷ்டஞானம் பகும்.

‡‡ கடகம்-நிகழ்வது.

† சுவ-ரவிக்கிரியை, அதன் சமவாயி - ரவி, அதன் சம்பயுக்தம்-காலம், அதன் சம்யோகம்-நம்மனோராதியினிடத்தாம்.

உபாதி பேதத்தாற் பேதப்பிரதீதி யுண்டாதலி
னென்க.

காலவுபாதிக்கள் சூரியனது கிரியாதி ரூபங்களாகிய
பின்னங்களே.

இவ்வாறே தைசிக பரத்துவ அபரத்துவங்களால்
திக்கு சித்திக்கின்றது. அவையும் தூரத்துவம் சமீபத்து
வம்.

* அவதியை (எல்லையை) யபேட்சித்த பகுதர
சையோக விசிட்ட சரீர ஞானமாகிய இப்பரத்துவகார
ணம் பரம்பரா சம்பந்த கடக சாபேட்சம் என்றற்

* அவதியை யபேக்ஷித்த என்பது, எங்ஙனம்? பிரயா
கையினின்றும் காசியைக்குறித்துக் கையபரம், கையையைக்குறி
த்துக் காசிஅபரம். ஈண்டு முதலில் அவதி காசி; அதன் அபே
க்ஷையால் பிரயாகையை அவதியாகவுடைய பகுதர சம்யோக
முடைமை கையில். இரண்டாவதில் அவதி கையை; அதனபே
க்ஷையால் பிரயாகையை அவதியாகவுடைய அற்பதர சம்
யோகமுடைமை காசியில். பிரயாகையைப் பிரதியோகியாக
வுடைய பகுதர சம்யோகம் கையிலின்று; பிரயாகைசமயுத்த
தேசியமு (தேசசம்பந்த முடையது) மன்று; பின்னையோ
காசியபேக்ஷையால் பிரயாகையை அவதியாகவுடைய பகு
தர மத்யவர்த்தி (மத்தியிலுள்ள) தேச சம்யோகங்கள்

றோடக்கத்தன முன்போலுணர்க. அதனால் திக்கு சித் தித்தது.

ஆகாசமே சம்பந்த கடகமாகலாமென்று கூறற்கு; அதற்குச் சப்தாசிரயத் தன்மையாலேயே † தர்மிக்

யாவையோ அவையுடைமையாம். அதுவும் சாக்ஷாத் அன்று; பின்னையோ அவ்வளவு சமவாயிசம்புத்தத்தன்மை வடிவ பரம் பரையாலாமென, அவ்வளவு சமவாயியாய திக்கின்சித்தியாம். பிரயாகையின் சமீபத்திலிருப்பதன் கண்ணும் அவ்வாறாய எவ்வளவு சமயோகாஸ்ரயமாய திக்கின் சமயோகத்தினது இருப்புண்மையால் பரத்துவத்தி னடைவுண்டாமென்று கூறா தொழிகு; அத்தேசத்தைப் பிரதியோகியாக வுடைய சமயோக முமென அதைப் பிரதியோகியாகவுடைய சமயோகத்திற்கு அதில் சாக்ஷாத் தாகவேனும் பரம்பரையாகவேனும் அங்கீ காரம் இன்மையால்.

* தர்மியாகிய ஆகாசத்தினது கிராககமாய யாதொரு பிரமாணமான முற்கூறிய சப்தத்தைப் பக்ஷமாகவுடைய அனு மிதியோ சப்தாஸ்கிரியத் தன்மையானே சமஞான விஷயத் தன்மையால் அதன் விஷயத்தன்மை யுண்மையாலென்பது பொருள். அவற்றினுக்குச் சம்பந்த கடகத்தன்மை யுண்டெ னின் இமயகிரியின் கண்ணும் விந்தியமுடைமைப் பிரதீ தியி னடைவுண்டாம்; காலதிசைகட்கோ எச்சம்பந்த கடகத்தன் மையானே சித்தியோ அவ்விசிஷ்ட புத்திமாத்திர நியாமகத் தன்மையானே அதிப்பிரசங்க மின்மையின்.

கிராகப் பிரமாணம் சித்தித்தலின்; சூரியனது கிரியை யாதியின் உபநாயகத்தன்மைச் சம்பவமின்று.

நான் சுகி என்றற்றொடக்கத்துப் பிரத்தியட்சம் ஆத்மாவினிடத்துப்பிரமாணம். ஈசுவரனிலோ அதுமானம். எங்கனம்:—கூழிதி கர்த்தாவை யுடையது; காரியத்தன்மையால்; கடம் போல் †

அதனால் ஈசுவரனும், அவன்கண்ணுள்ள நித்திய இச்சாஞான முயற்சிகளும், சர்வஞ்ஞத்துவமும் சித்தித்தன.

மனத்தின்கட் பிரமாணம் எங்கனம்:—சுகாதிப் பிரத்தியட்சம் இந்திரிய ஜன்னியம்; ஜன்னியப் பிரத்யட்சத் தன்மையால்; கடப்பிரத்தியக்ஷம்போல். எனவே, இந்திரியாந்தர பாத முண்டாங்கால் மனத்தினது சித்தியாம்.

—o-o-o-o—

† கூழிதியென்பதற்குத் துவியணுகமென்பது பொருள். அதனால், கூழிதித்வ சாமானாதி கரணயத்தால் சகர்த்ருகத்வத்தைச் சாதிப்புழிச் சித்தசாதனமாம்; அவச்சேதகத்தி னவச்சேதத்தால் அதனைச் சாதிப்புழிப் பாதமாம்; படாதிகளில் நெய் வோன்முதலிய கர்த்ருகத்வத்தினது சித்தியாலும் நித்திய

viii. திரவியநாசப் பிரக்கிரியை.

திரவியநாசம் இருவகைத்து; சில அசமவாயி காரண நாசத்தால், சில சமவாயிகாரண நாசத்தால் (உண்டாம்). அவற்றுள், முதலது எங்ஙனம்:—

பரமாணுத்துவய சம்யோக நாசத்தால் துவியணுக நாசம்.

இரண்டாவ தெங்ஙனம்:—கபாலநாசத்தால் கடநாசம்.

கடநாசம் இருவகையானும் சம்பவிக்கின்றது †

மாகிய பரமாணு முதலியவற்றில் சுகர்த்ருகத்வத்தினது அபாவத்தாலும் நிராகரிக்கப்பட்டது. பிராகபாவப் பிரதியோகியாயும் துவம்சப்பிரதியோகியாயும் இருப்பது காரியம்; அதனால் துவம்சத்தில் வியபிசாரமின்று.

† இருவகையானும் - சமவாயிகாரணநாசத்தாலும் அசமவாயிகாரணநாசத்தாலும் என்பது. துவியணுக நாசமோ அவ்வாறன்று; அதன் சமவாயிகாரணமாய் பரமாணுவிற்கு சித்தியத்தன்மை யுண்மையின்.

ஆகாசம், காலம், திக்கு, ஆத்மா, பரமானுக்கள்
அவிர்த்திகள்; சமவாயமும்.

பிருதிவியாதி ஐந்திற்கும் பூதத்துவம் (உண்டு).

பிருதிவி, அப்பு, தேயு, வாயு மனமென்னும் ஐந்தி
வரிடத்தும் மூர்த்தத் தன்மையும் † கிரியாவத்துவமு
முண்டு.

பிருதிவி, அப்பு, தேயு, வாயுக்கள் திரவிய சம
வாயி காரணங்கள்.

காலிக சம்பந்தத்தால் காலத்திற்குச் சர்வாதி
காணத்தன்மை யுண்டு.

தைசிக சம்பந்தத்தால் திக்குக்குச் சர்வாதிகா
ணத் தன்மை யுண்டு.

திரவியநிருபணம் முற்றிற்று.



† பகிரிந்திரிய கிராஹ்ய விசேஷகுணமுடைமை பூத
த்வம், கிரியையின் சமவாயிகாரணத்தன்மையி னவச்சேதகத்
தன்மையால் சித்தமான ஜாதிவிசேஷம் மூர்த்தத்வம்.

2. குணவிருபணம்.



குணங்கள் கூறப்படுகின்றன.

உருவம், இரசம், கந்தம், பரிசம், சங்கியை, பரிமாணம், வேற்றுமை, சையோகம், விபாகம், பரத்துவம், அபரத்துவம், புத்தி, சுகம், துக்கம், இச்சை, துவேஷம், முயற்சி, குருத்துவம், திரவத்துவம் சிநேகம், சம்ஸ்காரம், தர்மம், அதர்மம், சப்தம் எனக் குணங்கள் இருபத்து நான்கு.

ஈண்டு ரூபத்துவாதியாவும் ஜாதியே.



i. குணவிருத்திப் பிரக்கிரியை.

(1) உருவம் பிருதிவி, அப்பு, தேயுக்களி லிருப்பது.

அதுவும் வெண்மை, கருமை, செம்மை, பெர்ன்மை, சித்திராதி பேதத்தாற் பருவிதம்; இவை பிருதிவியின்க ணிருப்பன.

விளக்கமில்லாத வெண்மை ஜலத்தி லிருப்பது; விளக்கமுள்ள வெண்மை தேயுவி லிருப்பது.

(2) இரசம் பிருதிவி ஜலங்களி லிருப்பது.

அதுவும் தித்திப்பு, புளிப்பு, கார்ப்பு, காழ்ப்பு,

கைப்பு, துவர்ப்பு என்னும் வேறுபாட்டால் அறுவகைத்து; இவை பிருதிவியின்க ணிருப்பன.

ஜலத்தில் மதுரச மாத்திரமே.

(3) கந்தம் நறுநாற்றம் தீநாற்றமென விருவகைத்து; பிருதிவி மாத்திரத் திருப்பது.

(4) பரிசம் பிருதிவியாதி நான்கன்க ணிருப்பது.

அதுவும் சீதம், உஷ்ணம், அனுஷ்ணசீதம் (வெப்பமும் தட்பமுமின்மை) என மூவகைத்து.

அனுஷ்ணசீதஸ்பரிசம் பிருதிவி வாயுக்களி லிருப்பது; ஜலத்தின்கண் சீதம்; தேயுவின்கண் உஷ்ணம்.

(5) சங்கியை, (6)பரிமாணம், (7) வேற்றிமை, (8) சையோகம், (9) விபாகம் என்னும் ஐந்தும் ஒன்பது திரவியங்களிலு மிருப்பன.

(10) - (11) பரத்துவா பரத்துவங்கள் பிருதிவி, அப்பு, தேயு, வாயு மனங்களி லிருப்பன.

(12) புத்தி, (13) சுகம், (14) துக்கம், (15)இச்சை,

(16) துவேஷம், (17) பிரயத்நம், பாவனை, (18) தர்மம், (19) அதர்மம் ஆகிய இவ்வொன்பதும் ஆத்மாவின் கணிருப்பன.

(20) குருத்துவம் பிருதிவி ஜலத்தின்கணிருப்பது.

(21) தீரவத்துவம் பிருதிவி, அப்பு, தேயுக்களி விருப்பது. அதுவும் நைமித்திகம் சாம்சித்திகமென விருவகைத்து.

முதலது பிருதிவி, தேயுக்களி விருப்பது; இரண்டாவது ஜலத்தின்கண் (இருப்பது).

(22) சிநேகம் ஜலமாத்திரத் திருப்பது.

(23) சம்ஸ்காரம் பிருதிவி, அப்பு, தேயு, வாயு, ஆன்மா, மனங்களி விருப்பது.

அதுவும் வேகம், பாவனை, திதித்தாபகம் என மூவகைத்து. அவற்றுள்,

i. வேகம் பிருதிவியாதி நான்கிலும் மனத்திலுமிருப்பது.

ii. பாவனை ஆத்மாவி விருப்பது.

iii. தீதித்தாபகம் பிருதிவியாதி நான்கன்கணிருப்பது.

(24) சப்தம் ஒலிவடிவு எழுத்துவடிவு என இரு வகைத்து; ஆகாசமாத்திரத் திருப்பது.

விசேடகுணங்கள் - 16.

உருவம், இரசம், கந்தம், ஸ்பரிசம், சிநேகம், சாம்சித்திகத் திரவத்துவம், சத்தம், புத்தி, சுகம், துக் கம், இச்சை, துவேஷம், பிரயத்நம், தர்மம், அதர்மம், பாவனை என்பன விசேடகுணங்கள்.

சாமாநிய குணங்கள் - 9.

சங்கியை, பரிமாணம், வேற்றுமை, சையோகம், விபாகம், குருத்துவம், நைமித்திக திரவத்துவம், வே கம், திதித்தாபகம் என்பன சாமாநியகுணங்கள்.

நித்திய குணங்கள்.

அப்பு, தேயு, வாயு, பரமாணுக்களின் விசேட குணங்களும், பரமாணுவின்கணுள்ள ஸ்திதித்தாபகமு ம், விபுக்களிலும் பரமாணுக்களிலு முள்ள ஏகத்துவம் பரிமாணம் வேற்றுமைகளும், ஈசுவர னிடத்துள்ள இச்சா ஞானப் பிரயத்நங்களும் நித்தியகுணங்களாம்.

அப்பிரத்தியட்ச குணங்கள்.

குருத்துவம், தர்மம், அதர்மம், பாவனை, ஸ்திதித் தாபகங்களும், பரமாணு துவியணுகங்களிலுள்ள குணங்களும், அதீந்திரியங்களிலுள்ள சாமாநிய குணங்களும், திரியணுகத்தின் உருவமொழிந்த வேளைய குணங்களும் அதீந்திரியங்கள்.



ii. பிரத்தியட்சப் பிரயோஜகம்.

உருவம், இரசம், கந்தம், பரிசம், சிநேக மென்னு மிவற்றின் பிரத்தியட்சத்தில் மகத்துவத்தோடுள்ள உற்பூதத் தன்மை பிரயோஜகம் ; சாமாநிய குணப் பிரத்தியட்சத்திலோ ஆசிரயப் பிரத்தியட்சமும், புத்திப் பிரத்தியட்சத்தில் தன்மாட்டுள்ள விசிஷ்டஞானத் தன்மையும், சுகாதிப் பிரத்தியட்சத்தில், தன்னிடத் துள்ள சுகத்துவாதி முதலியனவுமே (பிரயோஜகம்). ஆதியந்த சப்தங்களொழிய வேளைய வெல்லாச் சப்தங்களும் பிரத்தியட்சங்கள்.



iii. குணேற்பத்திப் பிரக்கிரியை.

அவ்யவத்தின்க ணுள்ள விசேடகுணங்கள் அவ்யவி

யின்கண் தமது சமான ஜாதியோடு கூடிய குணங்க ளோத் தோற்றுவிப்பன †

பிருதவியின் விசேடகுணங்கள் ‡ பாகஜங்கள். அவை பாகப்பிரயோஜ்ஜியம் பாகஜன்னிய மென் றிரு வகைப்படும்.

I. காரண குணத்தின் கிரமத்தாற் றோற்றுவன பாகப் பிரயோஜ்ஜியங்கள்.

II. அக்னியின் சையோகத்தாற் றோற்றுவன பாக ஜன்னியங்கள்.

(1) நீலக்குடத்தில் அக்னி சையோகத்தால் நீல ரூப நாசத்தின்பின் கடத்தில் செந்நிற முண்டாகின்ற தென்பது நையாயிகமதம்.

(2) அக்னி சையோகத்தால் பரமானுவின்கண் பாக முண்டாயவிடத்துப் பரமானுக்களில் செந்நிற முண்டாகின்றது; பின்னர்க் கடோற்பத்தி யாகுமிடத்

† சுவ விருத்தி ரூபத்வாதிகளாகிய வியாப்பியஜாதியை யுடைய குணங்களை.

‡ பாகம்-தேயுவின் கூட்டம்.

துக் காரணகுணக் கிரமத்தாற் கடத்திற் செங்கிற முண்டாகின்றதென்பது வைசேடிகமதம்.

ஒரு கபாலம் நீலமும் மற்றொரு கபாலம் பீதமு மாயவிடத்துக் கடத்திற் சித்திரரூப முண்டாகின்றது.

இரசாதிகளி லீவ்வாறாயவிடத்து அவயவியின் கண் இரசமுதலியன வுண்டாதலில்லை; சித்திரரசாதி களை யங்கீகரித்த லின்மையின். குருத்துவமும் திதித் தாபகமும் காரணகுணக்கிரம ஜன்னியத்துவம்.

துவித்துவாதிகள் (இருமை முதலியன) அபேட் சா புத்தி ஜன்னியங்கள் †

அணு, மகத்து, ஹ்ரஸ்வம், தீர்க்கம் எனப் பரிமா ணம் நான்கு வகைத்து; அது காரணகுணக்கிரம ஜன் னியம்.

தன தவபவத்தின் பகுத்துவம் மகத்துவ ஜனகம்; எங்ஙனம்:—திரிசிரேணுக்கட்கு அவயவங்களினது சிதி ல சையோகப் பிரசயமும் அதனது காரணம்; எங்ங னம்:—தூலபரிமாணம் ‡

† நாநா ஏகத்வங்களை யொருமையாகக் கிரங்கும் புத்தி அபேக்ஷா புத்தி.

‡ சிறிதவயவ அனவச்சின்னத்வம் சிதிலத்வம். உண் மையாகச் சிதிலத்வம் ஜாதிவிசேஷமாம்.

வேற்றுமை காரணகுணக் கிரமத்தாற் றேன்று வது. அற்றேல், அதிற் பிரமாணம் யாது? கடத்தினும் படம் வேறென்னும் பிரத்தியட்சமாம்.

அவ்வேற்றுமைக்கு அந்நியோந்நியாபாவ விஷய கத்தன்மை யெனின், அது கூடாது; அந்நியோந்நியா பாவ ஞானத்தில் பிரதியோகி அநுயோகிக்குச் சமான வேற்றுமைத் தன்மை நியமமா யிருத்தலின். எங்ஙனம்:—கடம் படமன்று என்பது.

அந்நியோந்நியாபாவத்திற்குப் பிருதகத்துவ ரூப த்துவம் அங்கீகரிக்கின், கடத்தினின்றும் படமில்லை யென்னும் பிரயோகத்தி னடைவுண்டாம். ஆயின், கட த்தி னின்றும் அந்நியம் படமென்னு மிதில் அந்நி யோந்நியாபாவப் பிரதீதி யெவ்வாறென்று கூறற்க; அந் நியத் தன்மைக்கும் பிருதகத்துவத்தின் வடிவத் தன் மை யுண்மையால்.

சையோகம்.

சையோகம் அந்நியதர கர்மஜம், உபயகர்மஜம், சையோகஜம் என மூன்றுவகைத்து †

† சம்யோகவிபாகங்களின் அநபேக்ஷகாரணம் கர்மம் என்பது சூத்திரம்.

(1) முதல தெங்ஙனம்:—மனத்தின் கர்மத்தால் ஆத்ம மனங்களின் சையோகம்.

(2) இரண்டாவ தெங்ஙனம்:—மேஷங் (ஆட்டுக் கடாக்) கனின் கர்மத்தா லவற்றின் சையோகம்.

(3) மூன்றாவ தெங்ஙனம்:—காரணகாரண சையோகத்தாற் காரியாகாரிய சையோகம். எங்ஙனம்:—கரதருசையோகத்தால் காயதரு சையோகம்.

விபாகம்.

அந்நியதர கர்மஜம், உபயகர்மஜம், விபாகஜம் என விபாகம் மூன்றுவகைத்து.

(1) அந்நியதரகர்மஜம் எங்ஙனம்:— மனத்தின் தொழிலால் ஆத்ம மனங்களின் விபாகம்.

(2) உபயகர்மஜம் எங்ஙனம்:—மேஷங்களின் கர்மத்தால் அவற்றின் விபாகம்.

(3) விபாகஜவிபாகம் காரணமாத்திர விபாகஜ மெனவும் காரணகாரண விபாகஜ மெனவும் இரு வகைத்து.

(i) காரணமாத்திரவிபாகஜம் எங்ஙனம்:—கபாலத்தின் கர்மத்தால் கபாலத்துவயங்களின் விபாகம்; அதன் பின்னர்க் கபாலத்துவய சையோகநாசம்; அதன்பின் னர்க் கடநாசம்; அதன்பின்னர்க் கபாலத்திற்கு ஆகா சாதி தேசத்தினின்றும் விபாகஜ விபாகமாம்.

விபாகம் தன துற்பத்தியின் பின்னரேயே விபா கஜ விபாகத்தை யுண்டாக்கலாமே யென்று கூறற்க; திரவிய நாசத்தோடு கூடியவதற்கே அதனை யுண்டு பண்ணுந்தன்மை யுண்மையின், அதன்கண் திரவி யத்திற்குப் பிரதிபந்தகத் தன்மை யுண்மையால் திரவிய முள்ள விடத்து அதனது உற்பத்தி யின்மையின் †

கர்மமே யொரே காலத்தில் கபாலத்துவய விபா கத்தையும் ஆகாச கபால விபாகத்தையும் தோற்று விக்கு மென்று கூறற்க; திரவியத்தை யுண்டுபண்ணாத சையோகத்திற்கு விரோதியாகிய விபாகத்தை யுண்டு பண்ணாதது யாது அது திரவியத்தை யுண்டுபண்ணுஞ் சையோகத்திற்கு விரோதியாகிய விபாகத் தைத்

† விபாகஜன்னிய விபாகம் சம்பவியாமையின்.

தோற்றுவிப்பதாதலின். அவ்வாறன்றாயின், விகசித
தாமரையினது குட்மலதல கர்மத்தின்கண் அதிவியாப்
தியாம்†

சையோகத்தின் கண்ணும் இவ்வாறாகு மென்று
கூறற்க; ஆண்டவ்ரோத முண்மையின்.

(ii) இரண்டாவதோ காரணகாரணங்களின் விடா
கத்தாற் காரியா காரியங்களின்விபாகம். எங்ஙனம்:—
கரதரு விபாகத்தாற் காயதருவிபாகம்.

பரத்துவாபரத்துவங்களி னுற்பத்தி காலப் பிர
கரணத்திற் கூறப் பட்டது.



† விகசித கமல மொட்டின் பங்கத்திலேயே
விபக்ஷ பாதக தருக்கமாம். இதுவோ வைசேஷிகமதத்தைப்
பற்றியதாம். நையாயிகமதத்திலோ கர்மத்தினது வைல
க்ஷணியத்தால் தள கருமத்திற்கு அவ்வாறு இன்றெனினும்
கபாலகர்மத்திற்கு அவ்வாறிருப்பதில் பாதகமின்மையின், கார
ண மாத்திர விபாகஜன்யவிபாகம் அங்கீகரியாமையினென்க.
கபாலகர்மம், திரவியத்தைத் தோற்றிவையாத சம்யோகவிரோ
தியான விபாகாஜனகம்; திரவியத்தைத் தோற்றிவைக்கும்
சம்யோகவிரோதியான விபாகஜனகத்தன்மையால் என்னும்
வியதிரேகி யனுமானத்திலும் வைஜாத்யம் உபாத்யென்பது
இரகசியமாம்.

புத்தி.

புத்தி - ஞானம்; அது நினைவும் அநுபவமுமென இருவகைத்து.

(1) நினைவு யதார்த்தமும் அயதார்த்தமு மென இருவகைத்து.

(i). அதனையுடையதன்கண் அது பிரகாரமாக நிகழ்ந் தன்மை யதார்த்தத்தன்மை †

(ii). அஃதில்லதன்கண் அது பிரகாரமாக நிகழ்ந் தன்மை அயதார்த்தத்தன்மை.

பூர்வாநுபவம் சம்ஸ்காரவாயிலாக நினைவையுண்டு பண்ணுகின்றது. ஆண்டுப் பூர்வாநுபவத்தின் யதார்த்த அயதார்த்தத் தன்மைகளால் நினைவும் இருவகைத்து.

† வீசேஷ்யத்வம் ஏழாம் வேற்றுமையின் பொருள் ; அதற்கும் நிரூபிதத்வ சம்சர்க்கத்தால் அதன்பிரகாரத்தன்மையில் அன்வயம். அங்ஙனமாக, அந்தவீசேஷ்யத்வநிரூபித அதன்கண்ணுள்ள பிரகாரத்வ நிரூபகத்வம் ஞான இச்சை கிருதி (முயற்சி) களிலுள்ள யதார்த்தத்வமாம்.

(2) அநுபவம் பிரமையும் அயதார்த்தமுமேன இரு வகைத்து. ஆண்டுப் பிரமை நான்குவகைத்து; அது கூறப்படும்.

அயதார்த்தஞானம் சம்சயமும், விபர்யமும், சொப் பனமும், அநத்தியவசாயமுமேன நான்கு வகைத்து.

சம்சயம் எங்ஙனம்:—

(i) சமான தர்மத்தை யுடைய தர்மிஞானத்தா லும், விசேட அதரிசனத்தாலும், கோடித்துவய (இரு தரும) ஸ்மரணத்தாலும், இது “தாணுவா? புருடனா?” என்னும் ஞானம் ஜனிக்கின்றது; அதுவே சம்சயம்.

(ii) விபர்யமோ சமான தர்மத்தையுடைய தர்மி ஞானத்தாலும், விசேட அதரிசனத்தாலும், ஒரு கோடிஸ்மரணத்தாலும் சுத்தியின்கண் ‘இது வெள்ளி’ என்னும் ஞானம் ஜனிப்பதாம்.

ஆண்டிக் குருமதத்தின்கண் ‘இது’ என்பது அநுபவ வடிவஞானம். “வெள்ளி” என்பது ஸ்மரண வடிவ ஞானம். அதனால் கிரஹண ஸ்மரணத்தமக(வடிவ) இருஞானமாம். இஃது இரசதத்துவ வீசிஷ்ட ஞான

மன் று; அங்கியத்திற்கு அங்கியமாகத்தோற்றஞ் சாமக் கிரி யின்மையின்,

பிரவீர்த்தியும் சுதந்தரமாகத் தோன்றுகின்ற இஷ்டபேதக் கிரஹண மின்மையின்.

நையாயிக மதத்தில் பிரவர்த்தகம் விசிட்ட ஞா னம்; அதனாற் பிராந்தி சித்திக்கின்றது.

(iii) சொப்பனமோ அதுபவித்த பதார்த்த ஸ்மர ணத்தாலும், அதிருஷ்டத்தாலும், தாதுதோஷத்தாலு முண்டாகின்றது.

(iv) அநத்தியவசாயமோ விசேட தரிசனமின்மை யின் 'எதோ இஃதொன்று' என்று தோன்றும் ஞானம்.

சுண்டு “இது வன்னி அபாவத்தை யுடைத்தாய ல்ழித் தூமாபாவத்தையு முடைத்தாதல் வேண்டும்” என்னும் தருக்கம் விபர்யயத்தின் மத்தியி லறியத் தக்கது.

ஆண்டு நையாயிகமதத்தில் சொப்பன அநத்தியவ சாயங்கள் விபர்யயத்தின்மத்தியில் † பிரவிஷ்டங்களாம். ஆதலின், அம்மதத்தில் அபதார்த்தஞானம்: சம்சயம் விபர்யய மென இருவகைத்து.

† பிரவிஷ்டங்கள்—புகுத்தப் பட்டனவாம்.

சுகம் தர்ம ஜன்னியம், துக்கம் அதர்ம ஜன்னியம்,
இச்சை இஷ்டசாதனத்துவ ஞான ஜன்னியம், துவே
ஷம் அநிஷ்ட சாதனத்துவ ஞான ஜன்னியம்.

முயற்சி: ஜீவனயோநி யத்ந ரூபம், பிரவிர்த்தி,
நிவிர்த்தி என மூவகைத்து.

i. முதலது ஜீவனாதிருஷ்ட ஜன்னியம்.

ii. இரண்டாவது இச்சா ஜன்னியம்.

iii. மூன்றாவது துவேஷ ஜன்னியம்.

தர்மம் வேதவிகித கர்மஜன்னியம்.

அதர்மம் ‡ வேதவிருத்தாசரண ஜன்னியம்.

வேகமெனப் பெயரிய சம்ஸ்காரம் முதற் கிரியை
யினூற் ஜனித்து இரண்டாவது முதலிய கிரியைகளை
ஜனிப்பிப்பது. எங்ஙனம்: “விரைவாகப் பாணஞ் செல்
லுகின்றது” என்பது.

பாவனை யென்னும் சம்ஸ்காரம் விசிஷ்ட ஞான
ஜன்னியம்.

திதித்தாபக சம்ஸ்காரம் காரண குணப் பிரக்கிரம
ஜன்னியம்.

‡ விருத்தாசரணம்—நிஷித்தாசரணம்.

குருத்துவம் காரணகுணப் பிரக்கிரம ஜன்னியம்.

நைமித்திகத் திரவத்துவம் அரக்கு, நெய், ஓடவைத்த சுவர்ணம் முதலியவற்றின் அக்கினி சையோக ஜன்னியம்.

கிநேகம் காரணகுணப் பிரக்கிரம ஜன்னியம்.

சப்தம்: சையோகஜம், விபாகஜம், சத்தஜம் என மூவகைத்து.

i. முதலது பேரிதண்ட சையோக ஜன்னியம்.

ii. இரண்டாவது மூங்கிலாதி யிருதள விபாக ஜன்னியம்.

iii. மூன்றாவதோ சமயோகத்தாலும் விபாகத்தாலும் முதற்சப்தம் ஜனித்த பின்னர் அச்சப்தத்தால் நிமித்த வாபு சகாயத்தோடு டீ வீசிதரங்க நியாயத்தாலேனும் கதம்ப கோளக நியாயத்தாலேனும் உண்டாவது.

குணநிருபணம் முற்றிற்று.



3. கரும நிருபணம்.



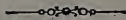
எழுதல், விழுதல், வளைதல், நிமிர்தல், நடத்த
லெனக் கருமம் ஐவகைத்து.

எழுதற்றன்மை முதலியன ஜாதிகள்,

கர்மங்கள் பிருதிவி, அப்பு, தேயு, வாயு, மனங்க
ளின்க ணிருப்பன; அவை யாவு மறித்தியமே. அதிந்
திரியங்களின்க ணிருப்பன அதிந்திரியங்கள்; பிரத்தியட்
சங்களின்க ணிருப்பன பிரத்தியட்சங்கள்.

¶ நோதநமெனப் பெயரிய சையோகத்தால் முதற்
கிரியை யுண்டாகின்றது; இரண்டாவது முதலியன
வேகத்தால் ஜனிப்பன; கிரியையானே விபாகமும்,
விபாகத்தானே பூர்வசையோக நாசமும், அதன்பின்
உத்தரதேச சையோக வற்பத்தியும், அதன்பின் கர்ம
விபாகங்கட்கு நாசமுமாம்.

கருமநிருபணம் முற்றிற்று.



¶ தருக்கபரிபாஷை 370-வது பத்திப் பார்க்க.

4. சாமாநிய நிருபணம்.



சாமாநியம்: வியாபகம், வியாப்பியம், வியாப்பிய வியாபகம் என மூவகைத்து.

i. வியாபகம் சத்தை.

ii. வியாப்பியம் கடத்தன்மை முதலியன.

iii. வியாப்பிய வியாபகம் திரவியத் தன்மை முதலியன.

“ வியக்தியின் அபேதம், துல்லியத்துவம், சங்கரம், அநவஸ்தை, சொருபஹானி, அசம்பந்தம் என்பன சாக்ரி பாதகங்கள். ”

நித்தியமாய் அநேகத்திற் சமவேதித் திருப்பது சாமாநியத்தி னிலக்கணம். சாமாநியங்கள் நித்தியங்களே. அதீந்திரியங்களின்க ணிருப்பன அதீந்திரியங்கள், பிரத்தியட்சங்களின்க ணிருப்பன பிரத்தியட்சங்கள்.

சாமாநிய நிருபணம் முற்றிற்று.

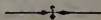


5. விசேட நிருபணம்.



விசேடங்கள் நித்தியத் திரவியங்களின்க ணிருப் பன. அவை யனேகமாய், நித்தியமாய், அதிந்திரியங் களாயிருப்பன. பிரளயத்தில் பரமானுக்களின் பேதத் தின்பொருட்டு அவை யங்கீகரிக்கப் படுகின்றன; அவற் றிற்கு வைதர்மிய வியாப்பியத் தன்மை யுண்மையின்.

விசேட நிருபணம் முற்றிற்று.



6. சமவாய நிருபணம்.



சமவாயமாவது தனது சம்பந்திக்கு வேறாய் நித்தியமா யுள்ளது. அதனால் சொரூப சம்பந்தத்திற் கும், சையோக சம்பந்தத்திற்கும் † நிராசமாம். ஈண்டு “கடத்திற் கடத்தன்மை” என்னும் பிரதீதியே யதிற் பிரமாணமாம். நையாயிக மதத்திற் சமவாயம் பிரத்தி யட்சம். அதுவும் ஒன்றும் நித்தியமுமாம்.

சமவாய நிருபணம் முற்றிற்று.



அற்றேல், அந்நியங்களாகிய அந்தகாரம் சுவர்ண முதலிய திரவியங்களும், ஆலஸ்யாதி குணங்களும் இருத்தலின் ஒன்பதே, இருபத்து நான்கே யென்று கூறுவது எவ்வாறெனின், அற்றன்று; அந்தகாரம் திரவியமன்று, பின்னையோ தேஜசின் அபாவமாம். சுவர்ணம் தேஜசே. ஆலசியம் கிருதி (முயற்சி) யின் அபாவமேயா மாதலின்.

இங்ஙனமே ஏனையவைகளும் உணரத் தக்கன.



7. அபாவ நீரூபணம்.



அபாவம்: சம்சர்க்காபாவம் அந்நியோந்நியாபாவம் என இருவகைத்து.

முதலது பிராகபாவம், துவம்சம், அத்தியந்தாபாவம் என மூவகைத்து.

பிராகபாவம் விநாசியும் அஜந்நியமுமாம்.

துவம்சம் ஜன்னியமும் அவிநாசியுமாம்.

அத்தியந்தா பாவமும் அந்நியோந்நியா பாவமும் அஜன்னியமும் அவிநாசியுமாம்.

யோக்கியாதுபலத்தியால் அபாவம் பிரத்தியட்ச
மாம்; வேறிடத்தில் அதீந்திரியமாம்.

பிரத்தியக்ஷ ரூபணம்.

பிரமை கூறப்படுகின்றது. அது:—பிரத்தியட்சம்,
அதுமிதி, உவமிதி, சாத்தம் என்னும் பேதத்தால்
நான்கு வகைத்து. அவற்றின் கரணங்களாகிய பிரமா
ணங்களும் பிரத்தியட்சம், அநுமானம், உவமானம்,
சத்தம் என்னும் பேதத்தால் நான்கு வகைத்து.

அவற்றுள், பிரத்தியட்சம் நிர்விகல்பகம், சக்ஷி
கல்பகமென இருவகைத்து.

கிராணம், இரசநம், சட்சு, துவக்கு, சுரோத்தி
ரம், மனம் என்னு மிவ்வாறிந்திரியங்களும் பிரத்தியட்ச
கரணங்களாம். இவை சம்பந்த முடையனவாகவே
யிருந்து பிரத்தியட்சத்தை ஜனிப்பிக்கின்றன.

சம்பந்தமும் இலெளகிகம் அலெளகிகம் என
இருவகைத்து.

அலெளகிகம் ஞான லட்சணை, சாமாநிய லட்ச
ணை, யோகஜம் என மூவகைத்து.

இலௌகிகம்: சமயோகம், சமயுத்த சமவாயம், சமயுத்த சமவேத சமவாயம், சமவாயம், சமவேத சமவாயம், விசேடணத்துவம் என அறு வகைத்து.

இலௌகிகப் பிரத்தியட்சம்.

சையோகத்தாற் றிரவியப் பிரத்தியட்சம்.

சமயுத்த சமவாயத்தாற் சப்த மொழிந்த குண, கர்ம, திரவியங்களின்க ணுள்ள ஜாதிகளின் பிரத்தியட்சம்.

சமயுத்த சமவேத சமவாயத்தால் சப்தமாத்திரத்தின்கணுள்ள சாதி யொழிந்த குணகர்மங்களின்க ணுள்ள சாதிகளின் பிரத்தியட்சம்.

சமவாயத்தால் சப்தத்திற்கும், சமவேத சமவாயத்தால் சப்தத்தின்க ணுள்ள ஜாதிகட்கும், விசேடணத்துவத்தால் அபாவத்திற்கும், சமவாயத்திற்கும் பிரத்தியட்சம்.

அலௌகிகப் பிரத்தியட்சம்.

அஃது எங்ஙனம்: ஞான லட்சணையால் 'சுகந்த முடைத்து சந்தனம்' என்னும் சாட்சச ஞானமுண்டாகின்றது. சாமாநிய லட்சணையால் கடத்துவ வடிவத்

தால் சர்வகடஞானம். யோகஜ தர்மத்தால் யோகி
கட்குச் சர்வஞானம்.

பிரத்தியட்ச விபாகம்.

ஆண்டு நிருவிகல்பகமாவது விசேஷியப் பிரகாராதி
ரகிதமாய் வஸ்து சொருபமாத்திர ஞானம். பிரகாரக
சகிதம் சவிகல்பகம். பிரகாரத் தன்மையாவது விளங்
கிய வைசிட்டியப் பிரதியோகித் தன்மை. எங்ஙனம்:
இது கடம் என்புழி 'இது' விசேஷியம், கடத்து
வம் பிரகாரம், விளங்கிய வைசிட்டியம் அவற்றின் சம
வாயம், அதனது பிரதியோகி கடத்தன்மை.

விசிட்டவைசிட்டிய ஞானம் சவிகல்புகமே. எங்ங
னம்: இவன் தண்டி என்புழித் தண்டத்துவ விசிட்டத்
தினது வைசிட்டியம் புருடனிடத்துப் பிரதிதியாகின்
றது. முதலில் இந்திரிய சந்திகருஷத்தால் கட கடத்து
வமென்னும் நிருவிகல்பகமும், பின்னர் 'இதுகடம்' என்
னும் விசிட்டஞானமு முண்டாகின்றன.

பிராமாணியப் பிரக்கிரியை.

ஆண்டு, பிறிதாற் பிராமாணியக் கிரகண மென
சையாயிகர் கூறுவர். எங்ஙனம்: முதலில் "கடம்"

என்னும் வியவசாயமும், அதன்பின் “கடத்தை யான் உணர்கின்றேன்” என்னும் அனுவியவசாயமும், அதன்பின் பிராமாணியம் அப்பிராமாணியம் என இருகோடிகளின் ஸ்மரணமும், நான்காவது இஞ்ஞானம் பிரமையா அன்றா என்னும் பிராமாணிய சம்சயமும், அதன்பின் விசேஷாதரிசுனா நந்தரம் பிராமாணியத்தின் கிரகணமும் இஞ்ஞானம் பிரமை; பிரயோஜனத்தோடு கூடிய பிரவிர்த்தி ஜனகத்தன்மை யுண்மையின்; அன்னியஞானம்போல் என்க. தன்னாற் பிராமாணியக்கிரகணம் என மீமாம்சகர் மூவருங்கூறுவர். அவற்றுள், குரு மதத்தில் “இது கடம்” என்னும் ஞானம் விஷயத்தையும் ஆத்மாவையும் ஞானத்தின் பிராமாணியத்தையும் கிரகிக்கின்றது. முராரிமிசிரர் மதத்தில் இது கடமென்னும் ஞானத்தின்பின் “கடத்தையா னறிகின்றேன்” என்னும் அனுவியவசாயம் உண்டாகின்றது. அதனாலேயே பிராமாணியக்கிரகணம். பட்டர்மதத்தில், எவ்வாறு ஞானத்திற்கு அதீந்திரியத்தன்மை யானே ஞானம் அனுமேயமோ அவ்வாறு அதன்கண்ணுள்ள பிராமாண்யமும் அனுமேயம். அஃதிங்ஙனமன்றோ:—“இது கடம்” என்னும் ஞானத்தின்பின் கடத்தில் ஞாதத்தன்மை உற்பத்தியாகின்றது; அதன்பின் “என்னாற்

கடமறியப்பட்டது” என்று ஞாதத்தன்மையின் பிரத்தியக்ஷமுண்டாகின்றது. அதனால் வியாப்பிய முதலிய பிரத்தியக்ஷத்தின்பின்ஞானத்தின் அனுமானமாம். எங்ஙனம்:—நான், கடத்துவத்தைப் பிரகாரமாக வுடைய ஞானத்தை யுடையவன்; கடத்தன்மையைப் பிரகாரமாகவுடைய ஞாதத்தன்மையை யுடையவனாதலின், இம் மாத்திரத்தாலேயே அதற்குத் தர்ம்தர்மிகளை விஷயமாக வுடையதாந் தன்மை யானே பிராமாணியத்தின் அனுமானமாம்.

பிரத்தியக்ஷநிர்ஹணம்

முற்றிற்று.



அனுமான நிர்ஹணம்.



அனுமிதியின் கரணம் அனுமானம். அனுமிதித் தன்மை ஜாதியாம். வியாபாரத்தோடுகூடிய காரணம் கரணம். வியாபாரமும்:—அதினின்றிஞ் சனித்ததாயதினின்றிஞ் சனித்ததைச் சனிப்பிப்பதாம். ஏதுவின் ஞானாதி கரணமாம்; பராமரிசம் வியாபாரமாம். பராமரிசமும் வியாப்திவிசிஷ்ட பக்ஷதர்மத்வ ஞானமாம்.

எங்ஙனம்:—“வன்னி வியாப்பிய தாமமுடையது இது” என்பது முதலில் அடுக்கனையா தியின்கண் தாமத்தில் வன்னியின் சாமானுதிகரண்ய கிரகணமாங்கால், தாமம் வன்னிவியாப்பியம் என்னும் அனுபவ முண்டாகிறது. அதன்பின் காலாந்தரத்தில் மலையின்கண் தாமத்தை நோக்கும்பொழுது வியாப்தியின் ஸ்மரண முண்டாகிறது. அதன்பின் வியாப்தி விசிஷ்டவைசிஷ்டிய ஞானமாகிய “வன்னியின் வியாப்பிய தாமமுடையது” என்னும் மூன்றாவதாகிய விங்கபராமரிசம் உடனாகிறது. பகூத்தன்மையோடு கூடிய அதனால் “மலை வன்னியுடையது” என்னும் அனுமிதிஞான முண்டாகிறது.

வியாப்தியும்:—ஏதுவுடன் ஒரு நிலைக்களத்திருப்பதாய முழுதுமின்மையின் எதிர்மறையல்லாத சாத்யத்துட னொருநிலைக்களத்தி விருத்தலாந் தன்மையாம். “இது, சம்யோகமுடையது, திரவியத்தன்மையால்” என்புழி அவ்வியாப்திக்குற்றந்தங்கு மென்று கூற்றக; “பிரதியோகியை வேற்று நிலைக்களத்தி லுடைத்தா யிருப்பதாயும் ஏதுவுடன் ஒருநிலைக்களத்திலிருப்பதாயு முள்ள முழுது மின்மையின் எதிர்மறை யல்லாத சாத்தியத்துட னொருநிலைக்களத்தி விருத்தலாந்தன்மை”

என்பது பொருளாகலின் பகஷத்தன்மையும்:—சாதிக்கும் இச்சையின்றியதோடு கூடிய சித்தியின்பாவமாம்.

தன்பொருட்டெனவும் பிறர்பொருட் டெனவும் அனுமான மிருவகைத்து. அவற்றுள், பிறர் பொருட்டனுமானம் ஐந்தவயவங்களாற் சாதிக்கத்தக்கது. அவயவங்களும், பிரதிஞ்ஞை, ஏது, திருஷ்டாந்தம், உபநயம், சிகமனம். எங்ஙனம்:—(1) இது வன்னியுடையது (2) புக்கைடமையால் (3) யாது யாது புக்கையுடையது அது அது வன்னியுடையது. எங்ஙனம்:—அட்டில். (4) வன்னியாப்பய தாமமுடையது இது (5) ஆதலால் வன்னியுடையது என்பது. தன் பொருட்டதூ உம்:—தன்கண்ணுள்ள வியாப்தியாதி ஞானத்தாற் சாதிக்கத்தக்கது. அது பிறனுணரும் பொருட்டு அன்று. இவ்வகை சப்தப் பிரயோகம் கூறப்பட்டது.

அவ் வனுமானமும்:—கேவலான்வயி, கேவலவிய திரேகி, அன்வயவ்யதிரேகி யென மூவகைத்து. எதில் சாத்தியாபாவமானது யாண்டும் இன்றோ அது கேவலான்வயியாம். எங்ஙனம்:—கடம், அபிதேயம், பிரமேயத் தன்மையால் என்புழி அபிதேயத் தன்மையாகிய சாத்தியத்தினது அபாவம் யாண்டு மின்று.

எதில் சாத்தியத்தின் பிரசித்தி பகூத்திலன்றி யன்னி யத்தில் இன்றோ அது கேவல வியதிரேக. எங்ஙனம்: பிருதிவி இதர பேத முடையது; பிருதிவித்தன்மை யுண்மையால், யாண்டு இதர பேதாபாவம் உளதோ, ஆண்டுப் பிருதிவித்தன்மையி னபாவம் உளது என்பது. எங்ஙனம்:—ஜலாதிகளில் வ்யதிரேக வியாப்தியின் கண் ணே சாத்யாபாவம் வியாப்பியமாம், ஏதுவினபாவம் வியாபகமாம். எதில் சாத் யமும் சாத்யாபாவமும் வேற் றிடத்தில் பிரசித்தமோ அஃது அன்வய வ்யதிரேகி யாம், எங்ஙனம்:—மலை தீயுடைத்து, புகையுடைமை யால் என்பது, அன்வய வ்யதிரேகியாய ஏதுவில் அவ வியம் ஐந்து ரூபங்களினது பிராப்தி அபேக்ஷிக்கத்தக் கது. பகூவிருத்தித்வம், சபகூசத்வம், விபகூ வ்யா விருத்தத்வம், அபாதித்வம், அசத்ப்ரதிபகூத்வம் என ஐந்துரூபங்களாம்.

கேவலான்வயியின்கண் விபகூ வியாவிருத்தத்வ ரகிதமும், கேவல வியதிரேகியின்கண் சபகூ சத்வ ரகிதமும் ஆகிய நான்கு ரூபங்களே அபேக்ஷிக்கத் தக்கன. எதில் சாத்யசந்தேகமோ அது பகூம். எதில் சாத்ய நிச்சயமோ அது சபகூம். எதில் சாத்யாபாவ

நிச்சயமோ அது விபக்ஷம். சாத்யாபாவ முடைய பக்ஷம் பாதமாம். சாத்திய விரோதிக்குச் சாதகமான ஏது சற்பிரதிபட்சமாம். உபாதியுடையதன்கண் பக்ஷ சபக்ஷசத்வாதிகளின் ஒன்றன் அபாவம் அவசியமாம். சோபாதியும்:—சுவ வியபிசாரித்தன்மைச் சம்பந்தத் தால் உபாதி விகிட்டமாம். உபாதியும் சாதனாவியா பகத்தோடு கூடிய சுத்த சாத்யவியாபகம் எனவும், சாதனா வியாபகத்தோடு கூடிய பக்ஷதர்மாவச் சின்ன சாத்ய வியாபகம் எனவும், சாதனா வியாபகத்தோடு கூடிய சாதனாவச்சின்ன சாத்ய வியாபகம் எனவும் மூவகைத்து. முதலாவது எங்ஙனம்:—அயகோளகை தூமமுடையது, வன்னி யுடைமையால். ஈண்டு ஈரவிறகி னின்று மெழுந்த வன்னி யுடைமை சாதனா வியாபகத் தோடு கூடிய சுத்த சாத்ய வியாபகம் என்னும் உபாதி யாம்.

இரண்டாவது:—எங்ஙனம் வாயு பிரத்தியட்சம், பிரத்தியக்ஷ ஸ்பர்ஸாஸ்ப்ரயத் தன்மை யுண்மையின்.” ஈண்டுப்பாகியநிரவியத்தன்மையால் அவச்சின்னப்பிரத் தியக்ஷமாகிய சாத்தியத்திற்குவியாபகமான உத்பூதரூப முடைமை உபாதி. மூன்றாவது எங்ஙனம்: “ துவம்சம் விநாகி, ஜன்னியத் தன்மை யுண்மையின்” ஈண்டு ஜன்யத்

தன்மையா லவச்சின்ன வீநாசித்வ வியாபகமான பாவத் தன்மை யுபாதி.

ஏதுப்போலிகள் கூறப்படுகின்றன.

ஏதுப்போலிகள்:—சவ்வியபிசாரம், விருத்தம், சற்பிரதிபக்ஷம், அசித்தம், பாதிதம் என ஐவகையாம்.

i. சவ்வியபிசாரம்.

அது சாதாரணம் அசாதாரணம் அநுபசங்காரியென்னும் பேதத்தால் மூவகைத்து.

(1) சாத்யாபாவ மிருப்பதன்கணிநுப்பது சாதாரணமாம். எங்ஙனம்:—“பர்வதம் தூமமுடையது, வன்னியுண்மையின்.”

(2) சபக்ஷங்களைல்லாவற்றினு மில்லாதிருப்பது அசாதாரணமாம். எங்ஙனம்:—“பர்வதம் அழலுடைத்து, பர்வதத்தன்மையால்.”

(3) சர்வபக்ஷமுடையது அனுபசங்காரியாம். எங்ஙனம்:—“சர்வம் பிரமேயம், அபிதேயத்தன்மையால்.

ii. விருத்தம்.

சாத்யாபாவ வியாப்தமான ஏது, விருத்தமாம். எங்ஙனம்:—“கடம் நித்தியம், சாவயவத்தன்மையால்”.

iii. சற்பிரதிபக்ஷம்.

சற்பிரதிபக்ஷம் எங்ஙனம்:—“பர்வதம் வன்னி யுடைத்து; தூமமுடைமையால்”. “பர்வதம் வன்னியின் அபாவமுடைத்து, அட்டிலி னன்னியத்தன்மையால்”.

iv. அசித்தம்.

அசித்தம்: ஆஸ்ரயாசித்தம், சொரூபாசித்தம், வியாப யத்வாசித்தம் என மூவகைத்தாம்.

(1) எதில் பக்ஷமின்றோ அல்லது சித்தசாதன மோ அஃது ஆஸ்ரயாசித்தமாம். எங்ஙனம்:—“முயற் கொம்பு நித்தியம்; அஜன்னியத்தன்மையால்”. “சரீ ரம், கரசரணாதிகளோடு கூடியது, கரசரணாதிகளோடு கூடி விளங்குந் தன்மை யுண்மையால்.”

(2) எதில் பக்ஷாவிருத்தி ஏதுவோ அது சொரூபா சித்தமாம். எங்ஙனம்:—“மலைதீயுடைத்து, அட்டிற்றன் மையால்.” அதுவும் விசேஷணசித்தம், விசேஷியா சித்தம், பாகாசித்தம் என்னும்பேதத்தாற் பல வகைத் தாம்.

(i) முதலாவது எங்ஙனம்:—“சப்தம் அநித்தியம், கட்புலனுக்குப் புலப்படுவதுடன் ஜன்யமாதலால்.”

(ii) இரண்டாவது எங்ஙனம்:—“சப்தம் அரித்தியம், குணமாவதுடன் பரமானுவின் கணிநுப்பதால்.”

(iii) மூன்றாவது எங்ஙனம்:—“இவை திரவியங்கள், நிரவயவத்தன்மையால்”.

(3) உபாதியோடு கூடியது வியாப்யத்வாசித்தமாம். எங்ஙனம்:—“பர்வதம் தூமமுடையது, வன்னியுடைமையின்.”

v. பாதிதம்.

பாதிதம் எங்ஙனம்:—“மடு வன்னியுடைத்து, திரவியத்தன்மையால்”.

அதனால்கூறியதோஷமின்றிய ஏது நல்ல ஏதுவாம் என்றிங்ஙனம் அனுமானம் வியாக்யானஞ் செய்யப் பட்டது.

அனுமான நிருபணம் முற்றிற்று.



உவமான நிருபணம்.



உவமிதியினது காரணம் உவமானம். ஆமா எத்தகையது என்று வினவ “ஆவினையொக்கும் ஆமா” என்று கூறுங்கால் எப்பொழுது ஆவினையொத்த பிராணியைப் பார்க்கின்றானோ அப்பொழுது முற்கூறிய வாக்க

யார்த்தத்தை ஸ்மரிக்கின்றான்; பின்னர் “இஃது ஆமா
வென்னும் பதவாச்சியமென்று சக்திஞான முண்டாம்.
அவ் விஃது உபயிதியாம். என்றிங்ஙனம் உவமானம்
சொல்லப்பட்டது.

உவமான நிருபணம் முற்றிற்று.



சத்த நிருபணம்.



ஆத்தனாற் கூறப்படும் வாக்கியம் பிரமாணம்.
பிரகிருதவாக்கியார்த்தத்தைக் கோசரிக்கும் யதார்த்த
ஞான முடையவன் ஆத்தன்; பதத்தின் ஞானம் கர
ணம்; பதார்த்தத்தி டுபஸ்திதி வியாபாரமாம்; ஆகா
ங்நக்ஷ, யோக்கியதை, ஆசத்தி, தாற்பரிய ஞானம்
என்பவை சககாரிகள்; பலம் சப்தஞானம். சொரூபயோ
க்யத்துவத்துடன் அஜனிதான்வயபோதகத்வம் ஆகா
ங்நக்ஷ. அதனால் “கடம் செயப்படுபொருண்மை, கொ
ண்டு வருதல் முயற்சி” என்புழி அன்வயபோதமின்று;
சொரூபயோக்யத்தன்மையின் மையின். “இவன் வருகின்
றான் புத்திரன் இறைவனது, புருடன் விலக்கக்கடவன்”

† உபஸ்திதி - நிலை (ஞானம்).

என்புழி இறைவனது புருடன் என்று அன்வயபோத
மின்று; புத்திரனோடு அன்வயபோதம் ஜனித்திருத்த
லின், பாதகப்பிரமையி னபாவம் யோக்கியதை. அதனால்
“அழலாற்றெரிக்கின்றான்” என்புழி அன்வயபோத
மின்று; அயோக்கியத்தன்மையுண்மையின்.†வியவதான
மின்றி அன்வயப் பிரதியோகியி னுபஸ்திதி ஆசத்தி
யாம். அதனால் “மலை உண்ணப்பட்டது, வன்னியுடை
த்து தேவதத்தனால்” என்புழி அன்வயபோதமின்று.
அவ்வவ் வர்த்தப் பிரதிதி யிச்சையா லறையுந்தன்மை
தாற்பார்யம். அதனால் போஜனப் பிரகரணதிகளில்
“சைந்தவத்தைக் கொண்டுவா” என்று கூறின் குதிரை
யைக் கொண்டுவருதலாகிய போதமுண்டாவதில்லை,
விருத்தியாலன்றிச் சத்தத்தா லன்வயபோத முண்டாவ
தில்லை.

சக்தியென்றும் இலக்ஷணையென்றும் விருத்தி யிரு
வகைத்தாம். சக்தி, கடாதிபதங்கட்குக் கடாதிகளில்.
இலக்ஷணை எங்ஙனம்:—கங்கையில் இடைச்சேரி இருக்
கின்றது என்புழிக்கங்கா பதார்த்தமாகிய பிரவாகத்தில்
இடைச்சேரியி னன்வயம் பொருந்தாமைமீன், கங்கா
பதத்திற்குத் தீரத்தில் இலக்ஷணை கற்பிக்கப்படுகின்றது.

† வியவதானம் - மறைப்பு.

அவ் விருத்தியா * உபஸ்திதமான தீரத்தில் இடைச்
சேரி இருக்கின்றதென்று அன்வயபோதமுண்டாகின்
றது. கௌணிவிருத்தியும் இலக்ஷணையே. எங்ஙனம்:—
“ அக்கினிமாணவகன், எருது வண்டி. ” ஈண்டு இல
க்ஷணையால் அக்கினியாதி சாதிருசியம் பிரதீதியாகின்
றது.

சக்தியுடைய பதம்:—யௌகிகம், ரூடம், யோக
ரூடம், யௌகிகரூடமென நால்வகைத்து.

முதலது எங்ஙனம்:—† பாசகாதிபதம் யோகார்த்
தத்தில் பாக கர்த்தாவினிடத்திற் சக்தியையுடையது.

இரண்டாவது எங்ஙனம்:—விப்ராதிபதம் ‡ ரூடியாற்
பிராஹ்மண வாசகம்.

மூன்றாவது எங்ஙனம்:—பங்கயாதிபதம் ¶ யோக
ரூடியால், சேற்றில் உற்பத்தி கர்த்திருத்துவத்தாலும்
பத்மத்தன்மையாலும் பத்மவாசகமாம்.

நான்காவது எங்ஙனம்:—உத்பித்முதலியபதம்.
யௌகிகமாயின் தரு கொடி முதலியவற்றின்வாசகமும்
ரூடமாயின் யாகவிசேஷத்தினுடைய வாசகமுமாம்.

* உபஸ்திதமான - பெறப்பட்ட. † பாசகன் - சமைப்
போன். ‡ ரூடி - இடுகுறி. ¶ யோகரூடி - காரணவிடுகுறி.

இலக்ஷணை § ஜஹத்ஸ்வார்த்தம், (+) அஜகத்
(-) ஸ்வார்த்தம் என இருவகைத்தாம். முதலதெங்ஙனம்:
“கங்கையிற் கோஷம்” என்பதாதிதில். இரண்டாவ
தெங்ஙனம்: ‘குடைக்காரர் யாவரும் செல்கின்றனர்’
என்பதாதிதில். ஈண்டுக் குடைக்காரர்க்கும் அவரி
னின்று மிதரனுக்கும் கமனுவயமாம்.

சாப்தபோத பிரக்கிரியை.

‘தேவதத்தன் கிராமத்தையடைகின்றான்’ என்புழிக்
கிராம கர்மத்தையுடைய ¶ கமனஜனக வர்த்தமானக்
‡ கிருதியையுடையவன் என்பது அன்வய போதமாம்.
இரண்டாம்வேற்றுமைக்கருத்தம் [] கர்மத்வம், * தாது
விற்குக்கமனம், ஜனகத்தன்மைசம்சர்க்கமர்யாதையாற்
பெறப்பட்டது. (*) லட்டிற்குவர்த்தமானத்வம், ஆக்யா
தத்திற்குக்கிருதி, அதன் சம்பந்தம் சம்சர்க்க மர்யாதை

§ ஜகத்-விட்ட, (+) அஜகத்-விடாத. (-) ஸ்வார்த்தம் -
தனதார்த்தம். ¶ கமனஜனகம் - அடையுந்தொழிலை யுண்டா
க்குவது. ‡ கிருதி - முயற்சி. [] கர்மத்வம் - செயப்படு
பொருண்மை * தாது - பகுதி. (*) லட் - நிகழ்கால (கின்று)
இடைநிலை.

யாற் பெறப்பட்டது. யாண்டுக் கர்த்தாவினிடத்தில் கிருதிக்குப் பீபாதமோ ஆண்டு ஆக்யாதத்திற்கு விபாபா ராதிகளில் இலக்கணை. எங்ஙனம்: “தேர்செல்கின்றது” என்புழி, செல்லுகையைத்தோற்றுவிக்கும் வர்த்தமான விபாபாரத்தையுடையதுதேர். “தயிர்நோக்குகின்றான்” என்பதாதிபில் இரண்டாம் வேற்றுமையின்றிய விடத்திற் றயிரென்னும்சப்தமே விடாதலகூணையாற் றயிரின் கர்மத்தன்மையை யறிவிக்கின்றது. † எகவசனாதிபாற் றோற்றும் ஒருமையாதி, யாண்டும் முதல் வேற்றுமை முதலியவற்றையுடைய பதங்களைத் தோற்றுவிக்கின்றன. “தேவதத்தனால் அடையப்படுகிறது கிராமம்” என்பதற்குத் தேவதத்தன்கண்ணுள்ள கிருதி ஜன்ய கமன ஜன்ய ‡ பலசாலியது கிராமம் என்பது பொருளாம். உண்மை சம்சர்க்கபலத்தாற் பெறப்பட்டது. மூன்றாம் வேற்றுமையினது அருத்தம் கிருதி, ஜன்யத்வம் சம்சர்க்கம், கமனம் தாதுவின் அருத்தம், ஜன்யத்வம் சம்சர்க்கம், பலம் § கர்மாத்மனே பதார்த்தமாம்.

பீபாதம் - நீக்கம். † எகவசனம் - ஒருமைச்சொல். ‡ பல சாலி-பயனையுடையது. § கர்மாத்மனேபதம்-செயப்படு பொருளை யுணர்த்துஞ் சொல்.

சாலித்வம்சம்சர்க்கம். †பாவப்பிரத்யயத்திலோ, “தேவ தத்தனாற் றாங்கப்படுகிறது ” என்பதற்குத் தேவதத் தன் மாட்டுள்ள கிருதி ஜன்னியம் நித்திரையென்பது பொருள். பாவப்பிரத்யயஸ்தலத்திற் பயனின்மையின் ஆத்மனேபதத்தினதருத்தம்பிரதிதியாவதில்லை. ‡பௌஷ்யத்வம் ல்ருட்டினது பொருள். அதுவும் நிகழ்கின்ற முன்னின்மையின் பிரதியோகியினது தோற்றமுண் மை. அதனால் “செல்வான்” என்புழி நிகழ்கின்ற முன் னின்மையின் பிரதியோகியினது தோற்றமுடைய கம னானுகூலக் கிருதியையுடையவன் என்பது பொருள். அனத்யதனத்வமும் லுட்டினர்த்தமாம். (உம்மை, பவிஷ்யத்துவத்தை யுணர்த்துவதென்றுணர்க). உத்பத் தியும் § பூதத்வமும் லுங்வினதுபொருள். பூதத்வமென் பது அதிதத்வமாம். அதுவும் உத்பத்தியி லன்வயிக் கின்றது. இங்ஙனமாக, நிகழ்கின்ற த்வம்சப் பிரதியோ கியின் உத்பத்தியுண்மை பெறப்பட்டது. ¶ அனத்யத

† பாவப்பிரத்யயம் - ஆத்மனேபதம்.

‡ பௌஷ்யத்துவம் - எதிர்காலத்தன்மை.

§ பூதத்துவம் - இறந்தகாலத்தன்மை.

¶ அனத்யதனத்துவம்-முன்னிரவின் பாதியிலிருந்து வரும் இரவு பாதிவரையு முள்ளகாலம். அதனின்வேராகிய காலம் அனத்யதனத்துவமாம்.

னத்வமும், 'பரோக்ஷத்வமும், அதீதத்வமும், லிட்டி
 னது பொருள். முன்போன்று உத்பத்தியின்கண் அத
 னன்வயம். அனத்யதனத்வமும் அதீதத்வமும் லங்ஙி
 னது பொருளாம். பிரயத்ன சாத்யத்தோடு கூடிய பல
 முடைய அனிஷ்டத்தைத் தோற்றிவைக்காத இஷ்ட
 சாதனத்தன்மை விதிவிலகின்பொருள். “துறக்கவேட்
 கையான் வேட்க” என்பதாதியில் பிரயத்ன சாத்ப பல
 முடைய அனிஷ்டத்தைத் தோற்றிவைக்காத இஷ்ட
 சாதனமாகிய யாககர்த்தா துறக்க வேட்கையான் என்
 பது பொருள். சொல்பவனது இச்சையின் விஷயத்
 வம் ஆசீர்லிங்லோட்டினது அருத்தமாம். அதனால்
 “குடத்தைக்கொண்டுவா” என்புழிக் குடகர்மத்தை
 யுடைய எனதிச்சையின் விஷயமான கொண்டுவருத
 லின், அனுகூலக் கிருதியையுடையோன் நீயென் றன்
 வயபோதமாம். வியாப்பியக் கிரியையால் வியாபகக்
 கிரியையின் ி ஆபாதனம் ல்ருங்ஙின தருத்தமாம்.
 தாற்பரிய வசத்தால் சிலவிடத்திற் பூதத்வமும் சில
 விடத்திற் பெளஷ்யத்வமும் ல்ருங்ஙாற் போதிப்பிக்கப்
 படுகின்றன.

“சன்”என்னும் விருதிக்குக் கருத்தாவின் இச்சை
 பொருளாம். சன்னுத்தர ஆக்யாதத்திற்கு ஆஸ்ரயத்

ி ஆபாதனம் - சம்பாதனம்

தன்மையி லிலக்கணை; சவிஷயமுள்ள அர்த்தத்தோடு கூடிய பிரகிருதியையுடைய ஆக்யாதத்திற்கு ஆஸ்ரயத் தன்மையில் இலக்கணைக்குக் “குடத்தையறிகின்றான்” என்பதாதியில் முடிவுபே னுண்மையின். அடிக்கடி யென்பது யங்வினது அருத்தமாம். அத்தன்மையும், அப்பொழுதுள்ள பிரகிருதியருத்த † சஜாதீய வேறு கிரியையின் நாச காலீனத்வத்தோடுகூடிய வர்த்தமா னுதிக்கிருதி விஷயத்வமாம். “அடிக்கடி யடுகின்றான்” என்பதாதியில் அவ்வாறாய ‡ காலீனத் தன்மையே யங் னாற் றெரிவிக்கப்படுகிறது; ஆக்யாதத்திற்குச் § சரம தல வாசகத்தன்மையுண்மையின் விசிஷ்டவாசகத்தன் மை யங்விற்கின்று. அப்பொழுதுண்மையும் ஸ்தூலகால மாதரித்தென்க பூர்வகாலீனத்தன்மையும் கர்த்தாவும் “துவா” என்னும் பிரத்யயத்தின் பொருளாம். பூர்வத் வமும் ¶ சந்திஹிதக் கிரியையினபேகையா லுணரத் தக்கது. அதன் பூர்வகாலீனத்வம் அதன் பிராகபாவ கால () விருத்தித்வமாம். அல்லது அதனுற்பத்திகாலத் துள்ள நாசப்பிரதியோகி காலவிருத்தித்வமாம். அதனால்

† சஜாதீயம் - தன்னினம். ‡ காலீனத்தன்மை-காலத்தி னிகழும் தன்மை. § சரமதலம் - ஈற்றிடம். ¶ சந்திஹிதம் - சமீபம். () விருத்தித்துவம் - இருத்தற்றன்மை.

‘ உண்டு செல்கின்றான்’ என்புழிக் கமனப்ராகபாவாவச் சின்ன காலத்திலுள்ளபோஜன கர்த்தாவின் அபின்னன் செல்கின்றான் என்பதுபொருள்; சமானவிபக்திக் கிருதி கட்டு அபேதத்தாற்றர்மிவாசகத்தன்மையுண்மையின். அவ்யயத்தன்மையால், துவாவின் † பரத்துள்ள வேற் றுமை லோபத்தால், தாற்பரிய வசத்தால் வியவகித அவ்வியவகித சாதாரணம் காலம் என்றுணரத்தக்கது. அதனால் “ முன்வருடத்திற் சென்று இவ்வருடத்தில் வந்தனன்” என்னும் இவ்வாறாயபிரயோகத்தின் பொ ருத்தம் உளதாம். இச்சையுடையவன் என்பது துமுன் என்னும் பிரதயயத்தின் பொருளாம். “உண்ணச்செல் கின்றான்” என்பதற்குப் போஜன இச்சையுடையவன் செல்கின்றானென்பது பொருள்.

“ உண்ண இச்சிக்கின்றான் ” என்புழியோ கருத் தாவின்கண் இலக்கணை, போஜன கர்த்தாவாகிய தன் னை யிச்சிக்கின்றான் என்பது பொருள். “ சவிசேஷ ணத்திலோ ” என்னும் நியாயத்தால் விசேஷணமாகிய கிருதியில் இச்சையின் அன்வயமாம்.

பிரகிருத தாதுவி னருத்தகருத்தா, சதிர்சானச் சுக்கட்கும், தாதுவி னருத்தத்தாற் றோற்றிய பலத்

† பரம்-பின்,

தைபுடையவன், கர்மசானச்சுவிற்கும் பொருள். சதி ராதிகட்கு வாச்சியம் கருத்தா சவிஷயார்த்தத் தோடு கூடிய பிரகிருதியை புடையவற்றின் ஆஸ்ரயவத்தில் லக்ஷணை. இவ்வாறே கருத்தா கருமக் கிருதுகட்கு அவ்வவ்வுருவத்தால் கருத்தாவும் கருமமும்வாச்சியம். பாவக் கிருத்துகளாகிய நங்களுாதிகட்கோ பிரயோக சாதுத்வ மாத்திரம்; தாதுவி னருத்தத்தினு மன்னியத் திற்குப் பாவக்கிருத்தாற் றோற்றிவைக்காமையின். அற்றேல் “நீலத்தைக் குடத்தைக் கொண்டிவா” என்ப தாதுயில், இரண்டாம் வேற்றுமை இருமுறை கேட்கப் படுதவின் செயப்படுபொரு ளிரண்டி னுணர்ச்சியி னடைவுண்டாம்; விகிட்டத்திற்குச் செயப்படு பொரு ண்மையோ வின்றாமெனின், அற்றன்று; ஈண் டி விசேஷணத்தில் வேற்றுமை சாதுத்தன்மையின் பொ ருட்டாம், அ ல் ல து விசேஷணத்தின்கண்ணுள்ள வேற்றுமைக்கு அபேதம் பொருளாம்.

ஈண்டு இதுவிசேடம்:—இரண்டாவது பக்ஷத்தில் வாக்கிய + சமாசங்கட்குப் பர்யாயத்வம் பொருந்து கின்றதின்று. வாக்கியத்தில் “நீலத்தைக் குடத்தை” என்பதாதுயில் அபேதத்திற்குப் பதார்த்தத் தன்மை

யானே பிரகாரத்தன்மை யுண்மையின் சம்சர்க்கத் தன்மையின்று; “நீலக்குடத்தை” என்பதாதித்யில் பண்புத் தொகையில் இலக்ஷணையினது அஸ்வீகாரத்தால் அபேதத்திற்கு அபதார்த்தத்தன்மையுண்மையால் சம்சர்க்கத்தன்மை யுண்மையின். அங்ஙனமாக, வாக்கிய சமாசங்கட்குப் † பரியாயானுரோதத்தால் ஆறும் வேற்றுமைத் தொகையில் “ராஜபுருஷன்” என்பதாதித்யில் ஆறும் வேற்றுமையி னர்த்த சம்பந்தத்தி லிலக்ஷணை பொருந்துகின்றதின்று. சம்பந்தத்திற்குச் சம்சர்க்க மரியாதையாற் பெறப்படுந் தன்மையின்மை யின் உண்மையாய் விருத்தவிபக்தி ‡ அனவருத்தத்திற் கு அபேத போதக விற்பத்தியால் முக்கியார்த்த ராஜா பேதத்தினது பாதத்தால் ராஜபதத்திற்கு ராஜசம்பந்தியில் லக்ஷணை. இவ்வாறே அன்மொழித் தொகையில் கடைப்பதத்திற்கு வேறு பதார்த்தத்தில் இலக்ஷணை. அங்ஙனமாக, உம்மைத்தொகை பண்புத்தொகை யொழித்தொழிந்த தொகையில் யாண்டும் அவ்வவ் வர்த்தத்தின்கண் ணிலக்ஷணை. இவ்வாறே, இன்மை நஞ் ஞினது அருத்தமாம். “குடமில்லது பூதலம்” என்ப

† பரியாயானு ரோதத்தால் - பரியாய (பதத்) தின் அனு கூலத்தால். ‡ அனவருத்தம் - தடையற்றது.

தாதியில் குடபின்னத்தி லிலக்ஷணை. “கலஞ்சத்தை யுண்ணற்க” என்பதாதியில் பலமுடைய அனரிஷ்ட ஜன கத்தி லிலக்ஷணை. கிரியையோடு கூடிய தேற்றத்திற்கு முழுது மியைபின்மை நீக்குதல் பொருளாம். எங் னனம்: “நீலம் தாமரை பவிக்கின்றதுவே” என்பது விசேஷணத்தோடுகூடிய தேற்றத்திற்குஇயைபின்மை யை நீக்குதல் பொருளாம். எங்னனம்: “சங்கு வெண் மையே” என்பது. விசேஷ்யத்தோடு கூடிய தேற்றத் திற்குப் பிறிதினியைபு நீக்குதல் பொருளாம். எங் னம்: “பார்த்தனே தனுத்தரித்தோன்” என்பதாதியில். இங்நெறியானே யாண்டு முணரத்தக்கது.

சுபம்! சுபம்!! சுபம்!!

சத்த நிருபணம் முற்றிற்று.

